

Devi bhagwat sthūthi;
Sanskrit (printing) chappakhara. — Benaral,
1866, Sarwat-1924

23995

दे० भा०
१

श्रीगणेशायनमः॥ब्रह्माहरश्चहरिरप्यनिशंस्त्वन्तोनांतंगताःसुरेवराःकिलतेगुणानां॥क्वाहंविभेदमतिरंबगुणेर्चतेवै
वक्तुंक्षमस्तवचरित्रमहोप्रसिद्धः॥१॥नत्वाश्रीभारतीतीर्थचरणंभोरुहद्वयं॥विद्यातीर्थःप्रकुरुतेदेवीभागवतस्थितिं
अथदेवीभागवतटीकाकारैःशैवोपनामकनीलकंठपंडितैर्देवीभागवतटीकायामुक्तं॥नारदादिपुराणमतेविष्णुभा
गवतंमहापुराणंदेवीभागवतंतुतन्मतेउपपुराणंशैवमात्स्यपुराणादिमतेतुदेवीभागवतंमहापुराणंविष्णुभागवतं
तुतन्मतेउपपुराणमिति॥तत्रदेवीभागवतंमहापुराणमिति तुसम्यक्सर्वपुराणसिद्धांतभूतमुक्तंविष्णुभागवतंम
हापुराणमुपपुराणंवेतितुभ्रांत्यालोकंजनार्थंवाप्रोक्तमिति वदामःविष्णुभागवतेप्रमाणस्यैवाभावात् ननुसारस्वत
कल्पस्येत्यादीनिवचनानिविष्णुभागवतटीकाकारैःश्रीधरस्वामिभिःप्रमाणत्वेनोपन्यस्तानीति चेन्न तेषां वचनानां विष्णुभा
गवतपरत्वासंभवस्य देवीभागवतपरत्वस्य च देवीभागवतटीकायां समर्थनात् ननु नारदपुराणे द्वादशपुराणानां पृथक् पृथक् स्थि०

कसूचिराधुनिकपुस्तकेषूपलभ्यते तत्र भागवतसूचिरित्थमभिहिता तत्रतुप्रथमस्कंधेसूतर्षाणां समागमः।
व्यासस्य चरितं पुण्यं पांडवानां तथैव च ॥ पारिक्षितमुपाख्यानमितीदं समुदाहृतमित्यादिना द्वादशस्कंधानां सू-
चिरभिहिता तथा भागवतमाहात्म्यद्वयेपिविष्णुभागवतमेव प्रतिपादितं तथान्यान्यपिपुराणेषु भागवतप्र-
तिपादकानिवचनान्युपलभ्यंते तैर्वचनैर्भागवतस्य प्रामाण्यमायास्यतीतिचेन्न ॥ तेषां सर्वेषां वचनानां प्रा-
चीनपुस्तकेष्वभावेन धूर्तैः कल्पितत्वेन प्रामाण्याभावात् अतएव श्रीधरस्वामिभिर्भागवतं नामान्यदिति-
नाशंकनीयमिति वाक्येनैव देवीभागवतखंडने बद्धपरिकरैर्दृढतरप्रमाणभूततादृशवचनानुपलंभात्प्रमा-
णाभासवचनैरेव प्रामाण्यमुपादितं ॥ किंच ॥ यदि सासूचिव्यासकृतैव स्यात्तर्हि यथा भागवतस्य सर्वपुराण-
स्य सूचिः कृता तथा कूर्मपुराणादीनामुच्छिन्नांशानां यत्किंचिदंशेन वर्तमानानामपि सर्वांशसूचिंकुर्यात् न च

दे०भा०

२

तथास्ति किंतु यावानंशः संप्रत्युपलभ्यते यस्य यस्य पुराणस्य तस्यैव दृश्यते तस्मात्कल्पितेति निश्चितं भाग
वनमाहात्म्यद्वयमप्यप्रमाणं अष्टादशपुराणमध्ये कस्याप्यन्यपुराणस्य सर्वपुराणोत्तमस्य भारतस्य वा
माहात्म्यादर्शनात् न च व्यासस्य भागवतमेव सर्वोत्तमत्वेन वर्तत इति तस्यैव माहात्म्यद्वयं कृतमिति सांप्रतं त
थात्वे सर्वपुराणप्रणयनवेद्यर्थीयत्तेः वामनपुराणे मत्स्यपुराणस्यैव सर्वोत्तमत्वप्रतिपादनाच्च दृश्यंते च संप्रति
कार्तिकादिमासमाहात्म्यानि पुराणेष्वेकद्वि-त्र्यध्यायेनोपलभ्यमानान्यपिलोके त्रिंशदध्यात्मिकानि कल्पिता
न्येव ॥ किंच यदि पुराणस्थानि भागवतप्रामाण्यप्रतिपादकानि वाक्यानि प्रमाणानि तदेदमुपलभ्यमानं विष्णुभा
गवतमप्रमाणं तैर्वचनैरन्यदेव पुराणं सिध्येन्न तु विष्णुभागवतं यदि न प्रमाणानितदा विष्णुभागवतमप्रमाणमि
त्युभयतः पाशरज्जुः कथमिति चेदुच्यते विष्णुभागवते प्रथमस्कंधे चतुर्थाध्याये सूत उवाच ह्यपरे समनु

स्थि०

२

INDIAN LIBRARY
No. 23295

॥अथश्रीमद्भागवतखंडनपूर्वकदेवीभागवतस्थितिःप्रारभ्यते॥काश्यांत्रिपुरभैरवीसन्नि
धौश्रीअयुनबाबूफतहनारायणसिंहजीत्यभिधायुजोनिकेतनेवाराणसीप्रसादस्यका
शीसंस्कृतमुद्रायंत्रेऽङ्कितम्संवत्१९२४चेत्रवद्य१४॥

दे० भा०
३

ग्नयो वेदाश्च मानिताः तदा ज्ञापालनं चकृतं भारतव्यपदेशेन वेदार्थोपि विचारितो दर्शितो लोकेभ्यश्च इत्थं यद्यत्सु
कृतं कर्तव्यं पुरुषेण तत्सर्वं मया संपादितं न कश्चित्कर्तव्यांशो वशिष्टो स्तियेना संतोषो भवेत् अथापि संतोषो न
भवति तत्किं कारणं किं मया भागवता धर्मन प्रतिपादिताः इति हेतोर्वीन्य हेतोर्वेति विमर्शं यावत्करोति तावदेव
नारद आजगाम सकृत् पाद्यासनः पप्रच्छ संतोषकारणं ततो व्यासेन नाहं संतोषाभावकारणं जानामि त्वमेव सर्व
ज्ञो जानासि त्वमेव वदेति व्यासेन प्रोत्तरिते नारद उवाच भवतानुदित प्रायं यशो भगवतो मलमित्यादिना संतोषा
भावकारणं भागवता प्रणयनरूपं नारदः प्रोक्तवान् पंचमाध्याये । तत्र भारतप्रणयनानंतरमपि व्यासेन भा
गवत्प्रणयनरूपः कर्तव्यांशो यदा न ज्ञातस्तदा भारतात्पूर्वमष्टादशपुराणप्रणयनसमयेन ज्ञात इति किं वक्तव्यं
एवं सत्यज्ञातविषयरूपभागवतस्य माहात्म्यप्रणयनं तत्राप्रामाण्यसमर्पकवचनप्रणयनं कर्तव्यभागवतनाम

स्थि

ग्रहणं च भारतात्पूर्वजातेष्वष्टादशपुराणेषु कथं कुर्याद्वा दरायणः कृतेरिच्छा पूर्वकत्वादि द्वायाश्च ज्ञानपूर्वकत्वात् तं
मः प्रकाशवहिरोधस्य जागरूकत्वात् न तस्य ज्ञानपदार्थस्यासंभावितस्य बुध्यना रूढस्य लक्षणं प्रमाणनिरूपणं
वानामोच्चारणं वा बुद्धिमता क्रियमाणं लोके क्वचिदप्युपलभ्यते तस्माद्दिष्णुभागवतप्रतिपादकानिवचनानिस
र्वथानिर्मूलानीति प्रमाणवचनाभावाद्भागवतमप्रमाणं यदि तानिवचनानिसमूलानीत्येवाग्रहः क्रियते तदापी
दं पूर्वोक्तविरोधान्न तद्वचनस्य विषयः संभवति किं त्वन्यदेव किंचिद्भागवतमुच्छिन्नस्वरूपमित्येतस्य प्रामा
ण्यसमर्पकवचनाभावादिदमप्रमाणमेवेत्युभयतः पाशारज्जुर्दृढतराविराजते किंच मात्स्ये ऋषिभिः पुरा
णसंख्यामाचक्ष्वेत्युक्तः सूत उक्तवान् इदं सर्वं पुराणं शतकोटिप्रविस्तरं हिरण्यगर्भनिर्मितमेकमेवासीत्
तत्कालेन बुद्धिमांघादनाकालेन प्रसंगे प्राप्ते व्यास रूपेण भगवांस्तदर्थं संक्षिप्य चतुर्लक्षसंख्यया प्रतिहापरेष्टा

देशम्

४

दशपुराणानिकृतवान् हिरण्यगर्भनिर्मितं तु देवलोकेशतकोटिप्रविस्तरमद्याप्यस्तीत्युक्तं तत्र व्यासस्यावतारो वेदविभागार्थमष्टादशपुराणनिर्माणार्थंचेति स्पष्टमेव प्रतीयते तत्र व्यासो वतारं गृहीत्वा यथा वेदविभागं सप्तदशपुराणानिकृतवान् तथाष्टादशमंपुराणं कृतमेवेत्यायाति स्वावतारकार्ये प्रतिबंधाभावात् यस्मान्मूलपुराणात् हिरण्यगर्भप्रोक्ता सारांशो ग्राह्यस्तस्य पुराणस्य विद्यमानत्वादेतद्भागवतप्रोक्तसारांशोऽपि न गृहीत इति ज्ञानस्यापि सत्वात् तस्मादष्टादशममपि कृतमेवेति वक्तव्यं तदा विष्णुभागवते यन्मया कर्तव्यं तत्कृतं तथापि संतोषः कुतो न जायत इति व्यासवाक्यकथनेन विष्णुभागवताभिप्रायेऽपि अष्टादशमंपुराणं जातमेवेति वक्तव्यमन्यथा संतोषाभावकारणस्याष्टादशमंपुराणप्रणयनरूपावशेषस्य विद्यमानत्वेन कुतः संतोषो न जायत इति गवेषणस्यानुचित्या संगतिरेव स्यान्नारदेन च तथैवावशिष्टांशो वक्तव्यः स्यात् व्यासस्याष्टादशपुराणप्रणयनार्थं —

स्थि०

५

प्राप्ते तृतीये युगपर्यये जातः पराशराद्योगीवासव्यांकलयाहरेः इत्यनेन व्यासजन्मकथनानंतरं ऋग्यजुःसामा
थर्वीरव्यावेदाश्चत्वारउत्थृताः इतिहासः पुराणंचपंचमोवेदउच्यते इत्यनेन व्यासेन वेदविभागः पुराणविभागश्च कृ
त इत्युक्तं तत्राष्टादशपुराणानि कृत्वा सत्यवतीकृतः भारताख्यानमखिलंचक्रे तदुपबृंहणमिति वचनेनैकवाक्य
तया पुराणमित्यत्रजात्यैकत्वविवक्षया एकवचनंतथापुराणान्युत्थृतानीत्यर्थः अनंतरंस्त्रीशूद्रद्विजबंधूनां त्र
यीनश्रुतिगोचरा कर्मश्रेयसिमूढानांश्रेयएवंभवेदिह इति भारतमाख्यानरूपयामुनिनाकृतमिति वचनेन
व्यासेन भारतप्रणयनं कृतमित्युक्तं अनंतरंच एवंप्रवृत्तस्य सदाभूतानांश्रेयसिद्विजाः सर्वात्मकेनापि
यदानात्तृप्यत्थृदयंततः नातिप्रसीदत्यदयः सरस्वत्यास्तटेशुभे इत्यादिना सर्वकर्तव्यसमाप्तावपि
व्यासस्यातिशोकाकुलत्वमुपपादितं अनंतरंच किमर्थंममसंतोषोनजायतइतिविमर्शव्यासः कृतवान् मयागुरवो

द० भा०
५

दुर्बुधाः महतांतुपुराणानां लक्षणं कथयामिते दशाधिकं लक्षणं च महतां परिकीर्तितमिति ब्रह्मवैवर्तवचनं लिखित्वा महापुराणं दशलक्षणलक्षितं मस्तीत्कृतं तत्र वक्तव्यं सर्वेष्वपि महापुराणेषु प्रथमतः पंचलक्षणत्वं प्रत्येकं प्रतिपादितं तत्रेदं वचनं दुर्बलं किं कुर्यात् किंच भवदभिमतभागवते एव दशलक्षणत्वं नान्यपुराणेषु संभवति तस्मान्महतांतुपुराणानामिति बहुवचनमप्यनुपपन्नमिति तद्वचनं कल्पितं वास्तु एकदेशिमत्तं वास्तु किंचोत्पत्तिशिष्टवाक्यैस्तत्पुराणपठितैः पंचलक्षणत्वे बोधिते उत्पन्नशिष्टमिदं वाक्यं दुर्बलं किं कुर्यात् तस्मान्नेदं भागवतं पुराणं किंच व्यासकृतपुराणवाणीसंमानवाणीकत्वाभावादिदं काव्यं केनचित्पूर्त्तनरुत्वा स्वमतस्थापनार्थं व्यासशुकनामलिखितमित्येव तत्त्वं किंच भवतानुदितप्रायं यशोभागवतो मलमिति नारदोपदेशात् व्यासेन कृतमिदमिति प्रथमस्कंधेभिहितं द्वितीयस्कंधेन वमाध्यायेतु शुकपरिक्षिप्तं

स्थि०

५

वादेतुष्टं निशम्यपितरं लोकानां प्रपितामहं देवर्षिः परिपप्रच्छ भवान् यन्मानुपृच्छतितस्माद्दं भागवतं पुराणं द
शलक्षणलक्षितं प्रोक्तं भगवता प्राह प्रीतः पुत्राय भूतकृत् ॥ नारदः प्राह मुने सरस्वत्यास्तदे नृप ध्यायते ब्र
ह्म परमं व्यासायामिते ते जसे यदुताहं त्वया पृष्टो वैराजा लुरुषादिदं यथासीत्तदुपाख्यास्ये प्रश्नानन्यांश्च कृत्स्न
श इत्युक्तं अत्र यद्भगवता प्रोक्तं भागवतं तदेव नारदाय प्रोक्तं नारदेन व्यासाय प्रोक्तं व्यासेन शुक्याय शुक्येन परि
क्षिते प्रोक्तमिति लभ्यते इदं च व्यासकृतपुराणाद्भिन्नमेव परंपरागतमिति च लभ्यते तदानेदं व्यासकृतं किंतु
व्यासेन प्रकटीकृतमित्येवार्थः कर्तव्यो न्यथा व्यासकृतं भागवतमेकं नारदात्प्राप्तं चापरमिति भागवतद्वयं स्या
त्तथा चोपदेशात्पूर्वव्यासस्य तज्ज्ञानाभावस्यावश्यकत्वेन तत्पूर्वभावि व्यासकृतिषु पुराणेषु तन्नामतन्माहा
त्म्यकथनं पुराणेषु तर्भावश्च केन वक्तुं शक्यते न हि यो ब्राह्मणजातीयो नाहमिति स्वमुखेन वदति तं प्रतित्वं ब्रा

दे०भा०
६

ह्यणजातीयोसीतिवदतिकश्चित् तथेदं भागवतं स्वमुखेन परंपरागतमहमस्मि न व्यासकृतमिति वदितं प्र
तिव्यासः कथं मत्कृतपुराणांतर्गतत्वमिति वदेत् तस्माद्भागवतस्य प्रामाण्यप्रतिपादकाभावादप्रामाण्यं ॥
ननु माभूद्ष्टादशपुराणांतर्गतमेतत् परंपरागतं स्वतंत्रमेवास्त्विति चेन्न नत्वेतद्वचनेनैतस्य प्रामाण्यवक्तुं श
क्यते एतस्यैवाप्रामाण्ये एतद्वचनस्याप्यप्रमाणत्वात् ननु गौरीतंत्रे भागवतनामग्रहणादेतस्य प्रामाण्यं भविष्य
तीति चेन्न तेन वचनेनाप्येतस्याग्रहणात् कथमिति चेदुच्यते यदुत्पत्तिशिष्टवाक्यैः प्रथमद्वितीयस्कंधस्थैः
पूर्वत्रदर्शितैः स्वस्याष्टादशपुराणबहिर्भूतत्वं वदति द्वादशस्कंधांते तु स्वस्याष्टादशांतर्गतत्वं स्वीकृत्य दानवि
धिं स्वस्य दर्शयति एतादृशं मिथ्यावादिनं ग्रंथं कथं गौरीतंत्रं प्रमाणत्वेन गृह्णीयात् तस्माद्यदि गौरीतंत्रवचनं
प्रामाणिकं तर्हि तद्वचनादेतस्मादन्यदेवोच्छिन्नरूपपुराणांतरमस्तु देवीभागवतस्यैव वा तद्वचनेन ग्रहणम

स्थि०

६

भवतारइत्यर्थस्यव्यासेनेवपुराणेषुकथितत्वेनतस्मरणस्यबुद्धिमतोव्यासस्यसत्वात्तस्माद्दृष्टादशपुराणा-
त्तरमेवचित्तस्यासंतोषोजातइत्यवश्यंभागवतवचनबलाद्भक्तव्यंतदातदुत्तरंनारदप्रेरणयाकर्तव्यांशज्ञानो-
त्तरंरुतस्यभागवतस्यकथमष्टादशपुराणेषुसंग्रहोब्रह्मणापिकर्तुमनुचितःकर्तव्यइतिसुधियोविभावयं-
तुकिंचहिरण्यगर्भरुतपुराणमेवपंचलक्षणंसर्गश्चप्रतिसर्गश्चवंशोमन्वंतराणिचवंशानुचरितंचेति
पुराणंपंचलक्षणमिति सर्वपुराणपठितवचनात्तन्मूलकानिहिसर्वपुराणानिपंचलक्षणलक्षितान्येवतत्त-
त्पुराणमधिकृत्यपंचलक्षणलक्षितत्वस्यैवोक्तत्वात् इदंभागवतंतुदशलक्षणलक्षितंकथमष्टादशपुराणे-
षुहिरण्यगर्भपुराणमूलकेष्वंतर्भवेत्॥अतएवकोशेपिपुराणंपंचलक्षणमेवाभिहितंयत्तुकेनचिन्मूर्खेण
सर्गश्चप्रतिसर्गश्चवंशोमन्वंतराणिच॥वंशानुचरितंचेतिपुराणंपंचलक्षणंएतदल्पपुराणानांलक्षणंचवि-

दे०भा०

७

शिवोपपुराणेष्वप्यंतर्भावाभावेनोपपुराणेषु गृहीतभागवतपदेन कस्यग्रहणमिति चेद्देवीपुराणस्य वा बंग
देशे प्रसिद्धं यत् महाभागवतमस्ति तस्य वा ग्रहणमिति वदामो न विष्णुभागवतस्येति अथ देवीभागवतप्रमाणा
निप्राचीनैरुदाहृतानि कानि चिदुदाहरिष्यामः मात्स्यसारस्वतस्य कल्मस्यमध्ये ये स्युर्नरामराः तद्वन्तोद्भ
वं लोके तद्भागवतमिष्यते यत्राधिकृत्य गायत्रीं वर्ण्यते धर्मविस्तरः च तत्रास्वरवधोपेतं तद्भागवतमिष्यत इ
ति तत्र सारस्वस्येत्यत्र सरस्वत्या अयं सारस्वत इति विग्रहः सारस्वत्यास्तथा कल्पो गौरी कल्पस्तथैव चेति
स्कांदासंकीर्णेषु सरस्वत्याः पितृणां कल्प उच्यते इति मत्स्यपुराणस्थोपाध्यायस्थवचनाच्च ब्रह्मविष्णुरु
द्राणां कल्पवत् गौरी लक्ष्म्याः कल्पवच्च सरस्वती कल्पस्यार्थप्राप्तत्वाच्च सरस्वत्यास्तु कल्पस्थं पुराणं यदुदाहृ
तं तच्च भागवतं ज्ञेयं सरस्वत्यास्तु बोधकमिति प्रपंचतत्त्वविवेकेशूलपाणिधृतभविष्यवचनाच्च तथा सरस्वत्या

स्ति

७

अयंकल्पो नाम सरस्वत्या आविर्भावो यस्मिन्कल्पे तत्कल्पस्थ सरस्वत्या विर्भावादिकथा श्रयं पुराणं भागवतप
दवाच्यमिति वचनार्थः तस्य कल्पस्योत्पत्तिदिनं तु हे माद्री नागरखंडेश्राद्धकल्पे उक्तं सारस्वतस्तद्द्वादश्यां शुक्ला
यां समभून्वृषेति तस्मिन्नेव दिने देव्या उत्पत्तिश्च शिवपुराणे उमासंहितायां मुक्ता ब्रह्मणा संस्तुता सेयं मधुकैटभ
नाशने महाविद्याजगत्प्राची सर्वविद्याधिदेवता द्वादश्यां फाल्गुनस्यैव शुक्लायां समभून्वृषेति तथा च सैव कथात्र
देवी भागवतप्रथमस्कंधे वर्तते न विष्णुभागवते तस्माद्देवी भागवतमेव महापुराणमिति सिद्धं तथा गायत्री छंद
श्च त्रिपात् तत्रिपादघटितपद्येन समारंभः आरंभो देवीभागवते एव वर्तते सर्वचैतन्यरूपांतामाद्यां विद्यां च धी
महि बुद्धियानः प्रचोदयादिति अन्यत्सर्वं हयग्रीवब्रह्मविद्यादिदेवीभागवते स्तीति देवीभागवतमेव महापुराणं
तथा शिवपुराणे मध्यमेश्वरमाहात्म्ये भगवत्याश्च दुर्गायाश्च रितं यत्र विद्यते तत्तु भागवतं प्रोक्तं न तु देवीपुराण

दे०भा०

८

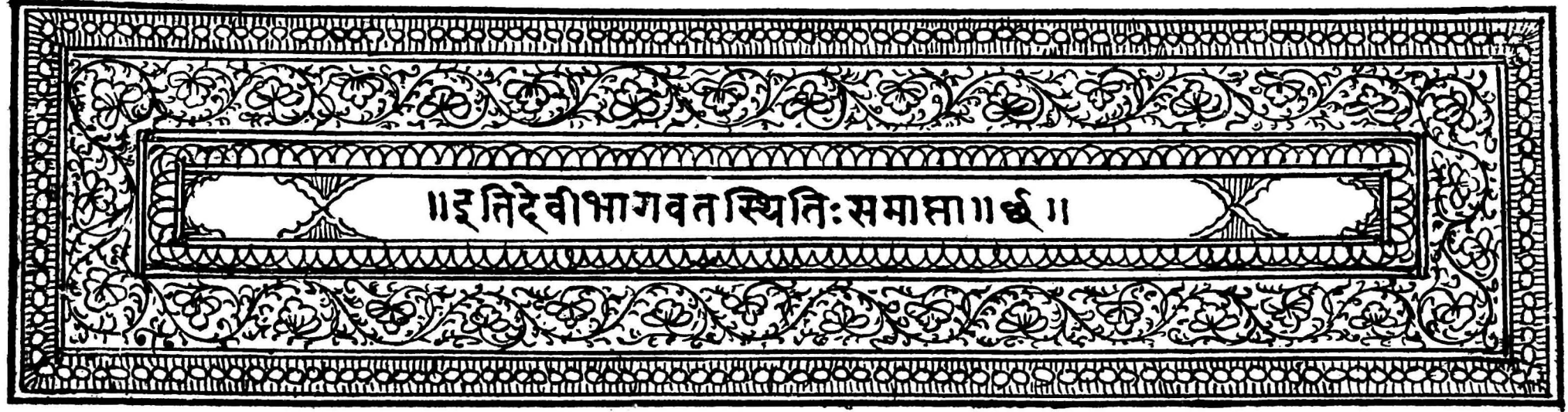
कमितिअस्याथैदेवीभागवतटीकायां व्याख्यातः तथादुर्गातरंगिणीधृतयामले नवरात्रेतुदेवेशिदौर्गभा
गवतंपठेत् जपेत्सप्तशतींचंडीं नियमेन समाहित इति तथा महेशठकुरकृतदुर्गाप्रदीपे देवीयामले देवीभा
गवतं नित्यंपठेद्भक्त्या समाहितः नवरात्रे विशेषेण श्रीदेवीप्रीतये मुदेत्यादिवचनैः श्रीदेवीभागवतमेव म
हापुराणमिति सिद्धं अत्रान्यान्यपि वचनानि देवीभागवतटीकाया मुक्तानि तानि गौरवभयान्नेह लिख्यंते
ततएव द्रष्टव्यानीति शिवं इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीभारतीतीर्थपूज्यपादशिष्येण विद्यातीर्थेन वि
रचिता देवीभागवतस्थितिः समाप्ता ॥ यानेत्रपक्ष्मपरिसंचलनेन सम्यक् विश्वंसृजत्यवतिहंति निरूढभावा ॥ सै
वातनोति सततं द्रुहिणाच्युते प्रांस्तस्याः समस्तदधिको नहिकोपि देवः ॥ १॥ श्रीराजेंद्रकिशोरसिंहविजयीदानेंदुचूडा
मणिर्वित्येशः स्रभगोयतींद्रस्रभगानंदानुसुक्तः प्रभुः ख्यातः श्रीत्रिपुरेशियादभिवदे मुद्रापितातेन पादेवीभागवतः स्थि

रुभगप्रयत्न

विजयते विह्वलनाल्हादिना

स्तु अतएवहरिर्हीभ्यां रविर्हीभ्यां ब्रह्माभ्यां चंडीविनायकौ द्वाभ्यां ब्रह्मासमाख्यातः शेषेषु भगवान्भव इ
ति स्कंदवचनव्याख्यायां हरिर्हीभ्यां वैष्णववाराहाभ्यां रविर्हीभ्यां वामनभविष्याभ्यां चंडीविनायकौ भा
गवतेन चंडीब्रह्मवैवर्तेन विनायकः द्वाभ्यां ब्रह्मा ब्रह्मांडब्राह्माभ्यामिति शूलपाणिवाचस्यतिमिश्रादयोपि
चंडीप्रतिपादकं भागवतमेव भागवतपदेनाहुः तस्माद्देवीभागवतमेव महापुराणं नान्यदिति सिद्धं ननु
तथात्वे धर्मशास्त्रग्रंथेषु कुतो नास्य लेखोस्तीति मूर्खशंकायाः कः समाधिरिति चेदुच्यते ॥ गारुडे तत्परह
स्य विनायकपुराणं च बृहत्ब्रह्मांडमेव च पुराणं भागवतं दौर्गेनं दीप्रोक्तं तथैव च पाशुपत्यं रैणुकं च भैरवं
च तथैव चेत्यादिवचनैः समूहानां पुराणानां यथा धर्मशास्त्रेषु न ग्रहणं तथैतस्यापीति समाधेस्तुल्यत्वात्
नेतावता पुरुषा पराधेन समूलपुराणं निर्मूलं भवति न चेतस्य विष्णुभागवतस्याप्रमाणत्वान्महापुराणे ॥

॥ इति देवीभागवतस्थितिः समाप्ता ॥ ४ ॥

1914-15
Acc. No. 43995
Date 22.5.68
LIBRARY
STUB

॥ इति देवीभागवतस्थितिः समाप्ता ॥ ४ ॥